

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 411/2010-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť „*G., a. s. - organizačná zložka B...*, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddiele Po vo vložke č... (zahraničná osoba so sídlom..., ČR, je zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Prahe v oddiele B vo vložke...)“, zastúpenej Advokátskou kanceláriou I., s. r. o., K., konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. M. K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 NcC 1/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť „*G., a. s. - organizačná zložka B.*“, o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2010 doručená sťažnosť „G., a. s. - organizačná zložka B..., zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddiele Po vo vložke č... (zahraničná osoba so sídlom Olbrachtova 9, 140 00 Praha, ČR, je zapísaná v Obchodnom registri Mestského súdu v Prahe v oddiele B vo vložke...)“ (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou I., s. r. o., K., konajúcej prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. M. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 NcC 1/03.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Na Okresnom súde Bratislava II prebieha konanie o úschovách pod sp. zn. 10 NcC 1/03, v ktorom si sťažovateľ uplatňuje svoje vlastnícke právo k predmetu úschovy a žiada o vydanie predmetu úschovy...

Uznesením policajného orgánu OO PZ S. zo dňa 14. januára 2003, č. ČTS: ORP-72/02-12-2002..., orgán činný v trestnom konaní uložil do úschovy Okresného súdu Bratislava II veci - osobné motorové vozidlo značky... (ďalej len „vozidlo“), spolu s technickým preukazom č..., osvedčením o evidencii vozidla č... a 2 ks kľúčov od uvedeného vozidla (ďalej len „príslušenstvo“)...

Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť a na jeho základe sa začalo na Okresnom súde Bratislava II konanie o úschovách podľa § 185f O. s. p.

V súlade s § 80 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov sme si uplatnili podaním zo dňa 17. februára 2003 vlastnícke právo na predmet úschovy, pričom sme naše vlastnícke právo k vozidlu a jeho príslušenstvu preukázali predloženými dôkazmi...

Aj napriek nášmu doplneniu vyššie uvedeného podania spojeného s výzvou konajúcemu súdu zo dňa 23. apríla 2003 nám súd nepodal žiadnu správu vtom smere, či si aj iná osoba uplatnila právo na predmet úschovy...

Naším podaním zo dňa 26. apríla 2004 sme napokon predložili uznanie vlastníckeho práva našej spoločnosti k vozidlu a jeho príslušenstvu zo strany Martina Klímu... ktorý si jediný uplatňoval vlastníckeho právo k osobnému motorovému vozidlu (okrem našej spoločnosti) nachádzajúceho sa v úschove Okresného súdu Bratislava II. Spornosť nášho vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu bola týmto odstránená a konajúcemu súdu už nič nestálo v ceste rozhodnúť o našom nároku a vozidlo nám vydať...

Na podklade uvedenej Zmluvy o urovnaní uzatvorenej podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21. apríla 2004 sme náš pôvodný návrh na učenie vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu, o ktorom rozhodoval Okresný súd Bratislava II v konaní pod sp. zn. 17 C 34/2003, vzali späť...

V súvislosti s vydávaním vozidla zo súdnej úschovy sme poukázali na rovnaký prípad riešený konajúcim súdom (hoci bol v konečnom dôsledku doriešený až Krajským súdom v Bratislave ako súdom odvolacím), a dali mu do pozornosti konanie vedené pod sp. zn. 21 NcC 2/03. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 13 CoD 55/06-58, bolo iné vozidlo (BA 284 CK) týkajúce sa rovnakého trestného konania, vydané našej spoločnosti. Aj v tomto prípade sa jednalo o spornosť vlastníckeho práva k vozidlu s p. M. K. a vozidlo bolo uložené do súdnej úschovy z rovnakého trestného konania.

Nakoľko okresný súd nekonal, urgovali sme ho naším podaním zo dňa 6. marca 2008, ktorým sme ho vyzvali, aby nám predmetné vozidlo vydal zo súdnej úschovy tak, aby ďalej neboli porušované naše práva na spravodlivý proces, na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a v neposlednom rade aj naše majetkové práva, keďže predmetné motorové vozidlo stráca každý deň na hodnote...

Ani napriek uvedenému do dnešného dňa nám súd predmet úschovy nevydal a ani žiadnym spôsobom nerozhodol...

Okresný súd od roku 2003 doteraz neučinil žiadne kroky, ktoré by viedli k rozhodnutiu vo veci samej...

Proti postupu Okresného súdu Bratislava II podala naša spoločnosť sťažnosť podľa ustanovení § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi konajúceho súdu, zo dňa 10. septembra 2010...

Pred časom naša spoločnosť, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, zistila, že predmetné konanie na okresnom súde malo byť právoplatne skončené. Žiadne takéto rozhodnutie právnemu zástupcovi, ktorý je zástupcom pre celé konanie s procesným plnomocenstvom, ale nebolo doručené. Takéto konanie súdu je v zjavnom rozpore s dikciou § 49 ods. 1 O. s. p...

Možno uzavrieť, že k správoplatneniu rozhodnutia okresného súdu, nech už bolo akékoľvek, dôjsť nemohlo, nakoľko nedošlo k riadnemu, ergo k jeho účinnému doručeniu...»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky boli porušené v konaní Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 10 NcC 1/03.

Okresnému súdu Bratislava II sa prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 10 NcC 1/03 konal bez zbytočných prietáhov.

Okresnému súdu Bratislava II sa prikazuje aby právnemu zástupcovi sťažovateľa doručil všetky doposiaľ nedoručené písomnosti týkajúce sa veci vedenej pod sp. zn. 10 NcC 1/03.

Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 € a nahradiť sťažovateľovi trovy súdneho konania vo výške 303,31 € s tým, že trovy konania uhradí priamo na účet právneho zástupcu sťažovateľa, všetko do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti a zo spisu okresného súdu sp. zn. 10 NcC 1/03 vyplýva, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava II, obvodné oddelenie Slovnaft (ďalej len

„polícia“) uznesením sp. zn. ORP-72/02-2002 zo 14. januára 2003 (ďalej len „uznesenie polície“) rozhodlo o uložení vecí (motorového vozidla spolu s príslušnými dokladmi od vozidla) do súdnej úschovy okresného súdu.

Sťažovateľka sa podaním doručeným okresnému súdu 24. februára 2003 v spojení s podaním doručeným 24. apríla 2003 domáhala vydania motorového vozidla označeného v uznesení polície s poukazom na predmetné uznesenie polície. Podaniu sťažovateľky bola okresným súdom pridelená sp. zn. 10 NcC 1/03.

Podanie sťažovateľky, ktorým žiadala o vydanie vecí zo súdnej úschovy, bolo vybavené oznámením okresného súdu z 28. októbra 2003, v ktorom bolo sťažovateľke oznámené, že *„na tunajšom súde nebolo začaté konanie o úschovu vyššie uvedeného motorového vozidla a teda v súčasnosti toto ani nie je v úschove tunajšieho súdu. Z vyššie uvedených dôvodov Vám dávam do pozornosti možnosť obrátiť sa so žiadosťou na príslušný orgán Policajného zboru Slovenskej republiky.“*

Následne bol spis sp. zn. 10 NcC 1/03 odovzdaný do spisovne okresného súdu v roku 2003.

Sťažovateľka pripojila k sťažnosti aj podanie zo 6. marca 2008 adresované okresnému súdu k sp. zn. 10 NcC 1/03 (z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 NcC 1/03 vyplýva, že toto podanie netvorí jeho súčasť, pozn.), v ktorom poukazuje na uznesenie polície a uvádza: *„Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť a na jeho základe sa začalo na tunajšom súde... konanie o úschovách podľa § 185f O. s. p. Jeho spisovú značku sa nám dodnes nepodarilo vypátrať a podľa doterajších správ súdu o ňom tunajší súd ani nevie.“*

Sťažovateľka konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 10 NcC 1/03, ktorým sa domáhala vydania vecí z úschovy, označuje ako konanie o úschove a namieta v ňom porušenie svojich základných práv spočívajúcich v dlhodobej nečinnosti okresného súdu.

Označenie sťažovateľky v sťažnosti nasvedčuje tomu, že túto sťažnosť podala organizačná zložka zahraničnej obchodnej spoločnosti. Skutočnosť, že pri označení sťažovateľky sú v zátvorke uvedené údaje „*zahraničnej osoby*“, nič nemení na tom, že sťažovateľka nie je spôsobilá mať právnu subjektivitu. Ústavný súd preto konštatuje, že takto označená sťažovateľka nemôže mať spôsobilosť byť účastníkom konania, keďže nemá právnu subjektivitu, t. j. spôsobilosť mať práva a povinnosti [(§ 19 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“)], a preto je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

Napriek tomu ústavný súd konštatuje, že samotná existencia uznesenia polície o uložení veci do súdnej úschovy na konkrétnom v uznesení označenom súde ešte nezakladá bez ďalšieho úkonu polície vo vzťahu k označenému súdu začatie konania o úschovách v zmysle § 185a a nasledujúcich Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu vyžiadaného spisu je možné ustáliť, že polícia potom, ako právoplatne rozhodla o uložení sporného motorového vozidla do úschovy uznesením, neiniciovala začatie konania o úschovách na okresnom súde v súlade s § 185f OSP v spojení s § 185a OSP.

Za takejto situácie uplatnenie si práva sťažovateľkou na okresnom súde na vydanie sporného motorového vozidla (ktoré v čase uplatnenia si práva na jeho vydanie ešte nebolo uložené do súdnej úschovy) nie je možné hodnotiť ako podanie v konaní o úschovách a ani ako úkon, ktorým sa konanie o úschovách začalo.

Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že v prípade neexistencie súdneho konania o úschovách reálne nemohlo dôjsť ani k porušeniu označených základných práv sťažovateľky v takomto súdnom konaní, a preto je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010